

PROHVET
2025
VEEBRUAR

Juhtkiri

Juhtkiri

Hea lugeja

Käes on viimane talvekuu, kui väljas toimuvat talveks võib nimetada, kuid isegi kui ilmaga on seekord teisiti läinud, ei ole kuhugi kadunud veebruarikuule omased traditsioonid. Juhul kui sa pole ikka veel välja mõelnud, mida valentinipäeval teha, on Prohvet siin, et sind aidata! Kui aga oled enne vabariigi aastapäeva leidnud end mõtisklemast Eesti üle, siis leiad siit lehest kaks mõttekaaslast. See pole kindlasti kõik, mida meil sel kuul Sulle pakkuda on. Et kõike näha, võid julgelt järgmistele lehekülgedele sisse piiluda. Soovin Sulle ilusat lugemist!

Peatoimetaja Karmen

Peatoimetaja:

Karmen Nõmmik (11. klass)

Keeletoimetaja:

Karmen Nõmmik (11. klass)

Illustraatorid:

Lille Riin Kask (10. klass)

Erik Mattias Krasilnikov (11. klass)

Küljendaja:

Erik Mattias Krasilnikov

Toimetus:

Hedo Hipp Kolk (9.a klass)

Elise-Laureen Müller (7.b klass)

Marta Prikk (7.b klass)

Liisbet Kirs (10. klass)

Joosep Kivimets (11. klass)

Mette Marii Pärn (11. klass)

Mia-Lotta Neemre (11. klass)

Ronja Puusepp (12. klass)

Juhendaja:

Õpetaja Mai Pallon

Kontakt:

IG: @katoliku_prohvet

Sisukord

Sissejuhatus.....	lk 1
Kokkuvõtte õpilasesinduse viimastest tegevustest.....	lk 2
Intervjuu Eesti vabadusest.....	lk 2–8
Tunne oma õpetajat.....	lk 8–10
Tunne oma kaasõpilast.....	lk 10–12
Pühakud katoliikluses.....	lk 13–14
Nutiseadmed koolis – jah või ei.....	lk 15–16
Piirideta Valentinipäev.....	lk 17
Roheline riis.....	lk 18
Veebruarikuu horoskoop.....	lk 19–20

KOKKUVÕTE ÕPILASESINDUSE VIIMASTEST TEGEVUSTEST

Mette Marii Pärn

2025. aasta esimene õpilasesinduse koosolek toimus 15. jaanuaril ja kohal oli 23 liiget. Päevakorras olid erinevad turniirid ja sõbrapäeva tegevused.

Jaanuaris ja veebruaris toimub pinksiturniir, mille peakohtunik on Otto Conrad. Kevadel toimub ka “Dress to Impress” võistlus, filmifestival ja moe-show, jääge ootama!

Valentinipäeva puhul tuleb südamejaht, sõbrapäeva postkast ja otseloomulikult kaunistused.

Toimus ka arutelu jõuluballi kordaminekutest ja puudustest. Leidsime, et järgmisel aastal tuleks läbi viia paar muudatust, aga üldiselt

Intervjuu

INTERVJUU EESTI VABADUSEST: ÕPETAJA JUHANI JA ÕPETAJA RAUNO VAATED

Hedo Hipp Kolk

Mik on oluline hoida meeles Eesti vabadussõda ja millist mõju see sündmus Eesti ajaloos on meie tänasele identiteedile avaldanud?

Õpetaja Juhan: “No faktiliselt see ju võimaldas üldse Eesti iseseisva riigi olemasolu ehk siis ilma selleta poleks justkui saanud ja

tegelikult on üllatav, et nii lihtsalt läks, sest riigid ei sünni tühja koha pealt ja selle aluseks on sageli mingisugune väga suur konflikt – noh, sõda. See, mis Eestis toimus, meie vabadussõda oli isegi üllatavalt väike. Meil oli väga õnnestunud ajastusega see... see iseseisvumine.”

Intervjuu

Õpetaja Rauno: “Et jah, selles mõttes Vene impeeriumi lagunedes oli neid selliseid iseseisvuse initsiatiive ju palju, kellel õnnestus, kellel mitte.. Siin, noh, Eestil ja Lätil õnnestus, aga samas, kui vaadata seda, mis kusagil mujal toimus, näiteks Kaukaasias, siis see nagu ei toimunud. See oli ikkagi omaette... selline omaette saavutus, mis tegelikult ühest küljest... noh, mõnikord ma toon ajalootunnis ka näite, et Eesti on vist peale Jaapani ainus riik, mis kahekümndal sajandil Venemaalt territooriumit võitnud on. Et see omaette on saavutus. Ilma vabasussõjata... noh, maailm ei ole nii ilus koht, et lihtsalt diplomaatilise katsega oleks kuidagi see iseseisvus saavutatav, ükskõik kui soosiv see olukord võib olla.”

Õpetaja Juhan: “Jaa-jah, no see sündmus on olnud vajalik ja seetõttu on meie identiteedi hoidmine põhjendatud, sest selle sündmuseta edasist ei oleks ju.”

Kas te arvate, et Eesti vabadussõda on täna sama oluline kui 100 aastat tagasi?

Õpetaja Rauno: “Mulle tundub, et tänapäeval on ta ikka väga selgelt muutunud sümboliks. Meil ei ole ju mitte mingisugust elavat mälestust. Kõik vabadussõja veteranid on praeguseks juba teisele poole läinud, seega kui vaadata, on ju tegelikult selge, et sümboliks

mõnes mõttes muutus see juba pärast neljakümndat aastat, enne seda oli rohkem mälestusi. Kuid kui vaadata näiteks seda, kuidas tähistati Vabadussõja lõppu, Tartu rahu või vabariigi aastapäeva näiteks sõjaeelses vabariigis, oli see väga selgelt selline „Meie tegime ära!“. See on ka loogiline, sest see oli ju 20 aastat ainult, sõna otseses mõttes olid seal „kes tegid ära“, nüüd tal on pigem selline sümbolväärtus, aga ma ei tea. Mulle endale tundub, et võibolla on viimase 10-15 aasta jooksul Tartu rahu tähistamine isegi tähtsamaks muutunud, kui siin vahepeal oli.”

Õpetaja Juhan: “Sa oled võibolla oma elus ja oma elu arengus sellisel maal elanud, sa võibolla tähtsustad seda rohkem.”

Õpetaja Rauno: “Ma mõtlen pigem laiemalt, et mitte mulle endale ei ole otseselt selline...”

Õpetaja Juhan: “Seda on tähistatud ja tähistatakse edasi, aga no Vabadussõda tuleb ju ikkagi võtta samamoodi sümbolina, nagu ka teised riigid seda tegelikult teevad. Tegelikult ju, nagu enne sai arutatud, riigid niimoodi sünnivadki. Tavaliselt on mingisugune sõda ja seda, et selline asi on juhtunud, seda siiski tähistatakse, kuidagi mälestatakse, just, mitte ei tähistata, vaid mälestatakse. Ma usun, et me teeme nii, nagu teised teevad ja selle... siis mäletamine on oluline just selle sama kultuurilise identiteedi osas, et me... See ongi see, kes me oleme ja miks me oleme. See on ju

Intervjuu

põhjus, miks me saame siin vabad olla, juriidiline algne põhjus.”

Õpetaja Rauno: “Oota, aga võib ka isiklik olla. Mul on kodus näiteks üks foto, mis on tehtud 2. veebruaril 1920, kus on minu vanavanavanaisa, kes tollal oli selline, noh, ei olnud väga koolipoiss, ütleme nii. Kui koolipoisid läksid Vabadussõtta, siis tema oli juba vanem mees. Tema istub siis mundris mingisuguste väekaaslastega kohalikus külaplatsis ja tähistab. Tavaliselt ma teisel veebruaril kodus eraldi ei tähista, aga selle pildi ma ikka võtan välja ja vaatan.”

Õpetaja Juhan: “Aga see on ikkagi see isiklik mälestus ja kui sul ongi nüüd isiklik mälestus mingisuguse meediumi kaudu, siis meie ei täheldaks seda. Lõpuks see muutub sümboliks. Tähistatakse selleks, et seda ei unustataks, sest see on ikkagi ajaloosündmus, mitte enam meie reaalses ajus olev mälestus.”

Mis te arvate, kui oluline on, et Eesti noored jätkaksid vabariigi aastapäeva tähistamist ja hindaksid selle tähtsust?

Õpetaja Rauno: “Noh, ma tahaks loota, et päris suva neil sellest ei ole. Inimesed võivad olla erinevalt meelestatud selle koha pealt, mida nad arvavad riiklusest kui sellisest, mõni on monarhist, mõni on kes iganes. Nad võivad olla väga erineva seisukohaga selle koha pealt,

mida nad riigist parasjagu arvavad või konkreetsest riigist üldse, aga ma nagu tahaks meie noorte puhul loota seda, et isegi kui neile ei meeldi... ma ei tea, automaks või Eesti kliima, et siis nad vähemalt oskavad hinnata seda, mida iseseisev Eesti kui vaba lääneriik ja demokraatlik riik tegelikult tähendab, et meil on siin, kus me oleme... Võrdlus on kohe siin kõrval. Me näeme, mida see tegelikult inimesega teeb. Noh, mina üldse loodan tegelikult ikka seda, et... Ma tingimata ei näe, et igaüks peaks olema mingi tohutu suur patrioot, aga ma väga, väga loodan, et inimesed oskavad hinnata seda, mida tähendab vabariik ja vaba ühiskond.”

Õpetaja Juhan: “No, kui me jälle enne arutasime, et see otsene mälestus ei ole enam ammu olemas, kui viimane Vabadussõja veteran lahkus siit ilmast juba aastate eest, ma isegi mäletan seda uudist, ma olin nii vana. Kui otsene mälestus puudub, siis tegelikult see tähistamine ongi see... mälu hoidmine. Kui me seda noorema põlvkonnaga koos ei meenutaks, mäletaks, tähistaks, siis see ju kaokski meie kultuurilisest mälestusest ära. Väga õigesti ütlesite, et kuivõrd eriline see tegelikult on, et seda peab ka rõhutama ja selgitama noortele ning see peab natuke saama ka seeduda. Kogu see vabaduse olemus tegelikult, sellepärast ongi seda hea juba noorest saadik teha. Minu ema kunagi, ma mäletan, ütles mulle või meil tekkis arutelu ja siis emal läksid silmad põlema ja rääkis: “Tead poja, milline ime see on, et Eesti

Intervjuu

on tegelikult vaba, see on midagi harukordset ja midagi sellist, mida mujal maailmas on väga vähe”. Tegelikult alles nüüd, kõikide konfliktide kontekstis, mis praegu toimumas on, ja ka tema isikliku arengu taustal mõistan ma seda, et kui haruldane tegelikult see on ja kui väärtuslik see on. See iseseisev vabariik, kus me ise saame olla nii, et keegi ei ütle meile ette, mida teha. Muidugi öeldakse, aga see on jällegi paratamatu. Mingisugustes organisatsioonides, no ikka suuremates organisatsioonides me oleme, aga seda, et meil on suveräänne vabariik, see tegelikult on ime, tõesti. Ja ka märksa suurematel rahvastel ei ole tegelikult sellist luksust, et nad saavad oma maal ise kamandada, otsustada ja olla vabad... ja kui sul tekib nüüd mingil hetkel olukord, kui sul on suva sellest, et meil on vabariik, siis leidub kindlasti neid, kes tahavad selle vabariigi ära likvideerida, sest selle riigi omanikel ehk siis rahval, olgem ausad, on suva. Me ei tohi tekitada olukorda, kus on noortel ehk siis rahval ja riigi omanikel ning tulevastel inimestel oleks sellest suva. Kui sa ei mäleta, sa ei tea ja sind ei huvita, siis sa lihtsalt lased selle käest ära. Kindlasti ka sul on juhtunud midagi, et on asi, millest sa ei hooli ja see kaob ära, läheb katki, annad ära ja võib-olla oled ka mõne asja peale mõelnud tagantjärele, et aga nüüd oleks küll vaja läinud. Me räägime praegu asjadest, mingitest nipsajakestest, aga mina räägin siin suuremast pildist – iseseisvast riigist ja kui see juba korra ära anda, siis see on väga, väga halb, sest tegelikult on ju juhtunud isegi

kaks ime ajaloos, kuidas on Eesti vabariik vabaks saanud ja siis veel uuesti vabaks saanud. See on tegelikult ime, et see riik meil on.”

Õpetaja Rauno: “Jah, no selles mõttes olen ma nõus, võõrandumine, kõige laiemas mõttes, on see, mis lõpus viib selleni, et, noh, siis ei ole... Alati tuleb mõelda... Mõnele inimesele täiesti sobib, et maailm on suur ja lai, mis sellest. Tuleb mõelda, mis see alternatiiv on, mis on Eesti riigi alternatiiv realistlikult. Me siis räägime sellest, et midagi muudkui öeldakse kuskil, kuidas teha maailm mingisugustes organisatsioonides, aga iseseisvus kui selline on tegelikult kompromiss. Sellepärast et meil on ka valik, me võime olla iseseisvad nagu Moldova. Absoluutselt on iseseisev riik, ainult et mida me seal praegu näeme... Seal istuvad ja varisevad põhimõtteliselt, mida kunagine peremees teeb või ei tee või juba teinud on. Ja mille tulemus see suuresti on? Suuresti selle, et üheksakümnendatel nemad otsustasid, et nemad ei taha tegevust teha ei Euroopaga, ei taha tegemist teha ka idapoollega ja nüüd nad paraku on seal, kus nad on.”

Õpetaja Juhan: “Mhmm, ja mis iseseisvus see siis on? Kas see on siis reaalsuses iseseisvus, kui sa oled lihtsalt mingisugune vari.”

Intervjuu

Kuidas tähistatakse teil kodus Eesti Vabariigi aastapäeva? Millised traditsioonid teil on?

Õpetaja Juhan: “Minu peres süüakse kiluvõileiba, see on miski, mis tuleb minuga kaasa. Mina ei mäleta, et ma lapsepõlves oleks seda teinud. Mõistagi veel see, et lipp peab väljas olema, hümni tuleb laulda, võimalusel ärkan isegi päikesetõusuga ja laulan koos televiisoriga hümni, olen käinud ka lipuheiskamisel Toompeal 24. veebruari hommikul ja nüüd pereinimesena siis kodus lastega laulame hümni. Kiluvõileiva söömine, see on tore traditsioon.”

Õpetaja Rauno: “Mulle kala ei meeldi. Minul tegelikult... Pean nüüd ütlema välja midagi, mis igakord, kui ma kuskil seda mainin, šokeerib inimesi. Ma olin ülikoolis, kui ma sain teada päriselt, nagu kogemuslikult, et inimesed vabariigi aastapäeva kodus tähistavad. Ma ei olnud kunagi kohanud mitte kedagi, kes seda teeks. Loomulikult, see on tähtpäev, ikka lipp tuleb välja panna, see kõik on selge, ja on ju siis õhtusöök, isegi võibolla ei ole kiluvõileiba, aga vähegi suurema pidulikkusega. Selles mõttes ma pean tunnistama, et ma pigem ei tähista suurelt, ma tavaliselt võtan selle päeva suurte asjade peale mõtlemiseks – pidu on minus eneses.”

Kas teil on veel midagi, mida te tahaks lisada?

Õpetaja Juhan: “No muidugi, alati on midagi lisada. Asi, mida mina mõtlen iseseisvuse kontekstis, on see, et ikka milline ime see on ja millise hinnaga see meile tuli. Vabadussõda me mäletame ja neid langenuid me mäletame. Ma isegi tegin natukene taustatööd vaatasin, et erinevatel hinnangutel oli seal suurusjärgus 2000-5000 hukkunut ja mõniteist tuhat haavatut... See oli terve sõja vältel, riigi iseseisvuse nimel. Kui võrrelda seda arvu nüüd sellega, et meil on olnud päevasid, kus on neljakohaline arv langenuid Ukraina sõjas ainuüksi ühel poolel, Venemaa poolel, ja ka Ukraina poolel on mingeid kaotusi, aga seal me räägime meetrite võitmisest. Tegelikult see näitab meile seda, et kui sa riigi käest ära lased ja pead hakkama seda endale tõesti sõjaliselt tagasi kätte võitma, siis see on palju, palju kallim kui see, et täna õigel ajal Eesti lipp välja panna ja õigel ajal hümni laulda, õigel ajal käia kaitseväge või kaitseliidu õppusel ja teha selgeks, et see siin on meie riik, see siin on meie ruum ja siia pole teistel asja... hoida häid liitlassuhteid mõistagi ka. Selle tulemusena on meil siin nii palju turvalisem ja mugavam, et kui me peaksime selle mingil põhjusel käest ära laskma, siis tänasesse olukorda tagasi jõudmiseks oleks vaja teha ohverdusi, mis on meie jaoks kujuteldamatud ja mis on ka eksistentsiaalne koht meie rahvale. Ehk siis

Intervjuu

vabariigi olemasolu, iseseisvust ja tegelikult ka seda iseseisvumist tuleb seetõttu tähistada ja mäletada ja tunnustada ja väga kõrgelt hinnata, sest meile kui rahvale on see tegelikult ju, ütleme meie kultuuri järel, tähtsusetult järgmine asi. Esmalt peab olema rahval oma kultuur, aga kui selle kultuuri hoidmiseks on veel oma riik, siis see on üüratu luksus ja ime.”

Õpetaja Rauno: “Sa jõudsid enam vähem sinna välja, kust ma oleks alustanud. Mina tahaks ka rõhutada seda, et ükskõik, mida keegi võib arvata sellest, milline on Eesti riik praegu, ükskõik kas mõne ministri nägu meeldib või mitte või mingisugune suund meeldib või mitte, siis fakt on see, et kõigepealt on rahvas ja rahval on oma kultuur, rahval oma keel, rahval on endal ka oma identiteet ja paraku me näeme väga hästi, tõesti endast oluliselt suuremate rahvaste näidete varal, et riiklik iseseisvus on ainus päris garantii sellele, et need asjad on ja need asjad säilivad. Mina võin öelda, et selline oma riigist võõrandumine, mingisugustel eriti päeva poliitilistel põhjustel on väga ohtlik nähtus. Mulle ei meeldi see, mis praegu toimub, ma annan selle suure asja ka käest ära... et seda võib ka kindlasti juhtuda.”

Õpetaja Juhan: “Mhmh, sest kindlast on midagi, mis meeldib ja võib-olla selliseid asju, mis meile meeldib vaikimisi ja me ei tea, milline luksus see meil on, et meil mingisugune vabadus või mingisugune õigus

on olmas. Muideks Eesti passi peetakse ju maailma parimaks dokumendiks. Olete kuulnud sellist väidet? Eesti passiga saab peaaegu igale poole maailmas minna, selliseid passe, millega saab igale poole minna on vähe, sest tavaliselt on mingisugused konfliktid. Jällegi ma ei tea, kas noored üldse tunnistavad seda, et Eesti kodanikuks olemine, Eesti passi omamine võimaldab neil tõenäoliselt kõige vabamat reisimist maailmas.”

Õpetaja Rauno: “Mulle kohati tundub, et millest noored võib-olla, ma ei taha öelda, et ei saa aru, vaid pigem ei mõtle lihtsalt, et tegelikult on Eestil maailmas väga hea maine. Väga mitmes nagu valdkonnas on ikkagi vaks vahet. Meie oleme ammu möödas sellest, kui me olime mingisugune imelik Ida-Euroopa riik, kus tundusid kõik natuke kahtlased. On ikkagi vaks vahet, kas panna kuskil laua peale Eesti pass või öelda, et ma olen Eestist või sealt ja sealt või siis see, mida siin lähiminevikus tehti, et öeldi niimoodi ähmaselt ja kummaliselt “põhjapoolt”. Et noh, see maine oli hoopis teine. Praegu on Eesti riigi maine maailmas väga hea ja see teeb lahti terve hulga ukse, mis käiksid muul juhul oluliselt raskemalt.”

Õpetaja Juhan: “Mhm, ehk siis...”

Õpetaja Rauno: “See on ka puht praktiline.”

Intervjuu

Õpetaja Juhan: “Absoluutselt, sest me ei mõtle nendele asjadele, mis on olemas, kuni need pole kadunud ja seepärast ongi oluline, et me seda riiki hoiaks. See saab alguse kultuuri hoidmisest ehk siis meil on mardipäev, mitte halloween, aga ka ilusa eesti keele rääkimisest, mitte inglise keelest.

Oluline on ka oma riigi tähtpäevade tähistamine, nende ametlike tähtpäevade tähistamine, mitte ainult kultuuritähtpäevade vaid ka riigitähtpäevade, mille osaks me varsti ka saame.”

TUNNE OMA ÕPETAJAT

Marta Prikk ja Elise- Laureen Müller

Oled sa kunagi tahtnud oma õpetajatega paremini tuttavaks saada? Või vahel mõelnud, kelleks nad tahtsid väiksena saada? Või kui kaua nad üldse meie koolis töötanud on? Kui jah, siis õnneks on sul nüüd see võimalus. Küsimustele vastab algkooli ja põhikooli inglise keele õpetaja ja 8.b klassijuhataja Marge Hunt.

Kelleks sa tahtsid väiksena saada?

Väiksena ma tahtsin saada kas arstiks või õpetajaks.

Mitu aastat oled sa siin koolis töötanud?

Sellel aastal jookseb mul 25. aasta Tartu Katoliku koolis. Palju-palju-palju... (naerab)

Kas sa mäletad oma esimest tööpäeva siin koolis?

Tead, kui ma ausalt ütlen, siis ei mäleta enam, sest sellest on nii kaua aega möödas. Tõenäoliselt oli see väga tore.

Mis sulle meie kooli juures kõige rohkem meeldib?

Esimese asjana ma tooksin välja, et siin on soe õhkkond. Siin on toetavad ja sõbralikud kolleegid. Loomulikult on tähtsad ka armsad õpilased, kellega kogu aeg kasvame ja areneme koos.

Intervjuu

Miks sa hakkasid õpetajaks?

Tol hetkel, kui ma lõpetasin gümnaasiumi ja pidin otsustama, oli minu ees kaks valikut: minna ülikooli õppima majandust ja raamatupidamist, nagu mu ema soovis, või saada õpetajaks, nagu mina ise tahtsin. Lõpuks juhtuski see nii, et minu valik jäi peale ja ema pidi sellega leppima, et ma õpin õpetajaks. Võib-olla oleksin ma olnud väga hea raamatupidaja, kui oleksin ema soovi täitnud. (naerab)

Mis on su lemmiklinn, -riik, -raamat ja -söök?

Lemmiklinn on Tartu ja lemmikriik on kindlasti Eesti, sest need on mu kodulinn ja kodumaa.

Lemmikraamat... Jah, mu lemmikraamat on Charlotte Brontë' "Jane Eyre". See on väga, väga hea raamat. Ma olen selle vähemalt neliviis korda läbi lugenud.

Lemmiksöök... Mulle meeldib kohutavalt puuküttega ahjus valmistatud seapraad ahjukartulitega. Mulle on see lapsepõlvest nii meelde jäänud. Just see puuküttega ahi... Jah, sellel on hoopis teine mekk.

Kas sul on koduloomi?

Kahjuks mul koduloomi ei ole, sest meil on kodus inimesi, kellel on allergia koduloomade vastu. Kui ma olin väike, siis oli meil kass, aga ta läks kaduma.

Kas on mõni tsitaat, mis sind inspireerib?

On üks tsitaat, mis mulle elu lõpuni meelde jääb. See tsitaat oli seinapeal minu gümnaasiumis ja tuleb selliselt eesti kirjanikult nagu Anton Hansen Tammsaare ning on järgmine:

“Peab unistama sõnas, värvis, helis. Peab unistama kuni unistus on reaalsuseks muutunud.”

Kui ma ei unista, siis kes ütleb, et see asi muutub reaalsuseks.

Lõpeta lause: “Õnneliku elu saladus on...”

...ennast austada ja armastada.

Lõpeta lause: “Viimati ajas mind naerma...”

...sõbra ootamatu nali, mis tuli täiesti ootamatus olukorras. (naerab) No tõesti, üks väga hea sõber tegi sellise nalja, mis... oli nii ootamatu.

Intervjuu

Mis on kõige meeldejäavam sündmus su elus?

No mis ikkagi on ühel emal kõige meeldejäavam sündmus? Mul on ikkagi 8. september 2001, kui sündis minu poeg Kristo.

Miks sa tulid just meie kooli tööle?

Mina mäletan täiesti selgelt, et kui ma tulin siia 25 aastat tagasi, siis ma olin enne seda juba kolm aastat töötanud ühes teises koolis, Tartu Linnakoolis. Ma tundsin, et ma tahan keskkonda vahetada ja nägin toonase Tartu Katoliku Kooli töökuulutust ajalehes. See töökuulutust jäi mulle kuidagi nii silma, seega otsustasin, et tahan proovida sinna tööle saada, sest see tundus nii õige koht. Midagi minu sees ajendas mind töökuulutusele vastama. Ma kandideerisin, osutasin valituks ja siia ma olengi jäänud.

TUNNE OMA KAASÕPILAST

Liisbet Kirs ja Lille Riin Kask

Vestlesime meie kooli 10. klassis õppiva Mads Gustaviga, kelle suureks kireks on jalgpallimängimine. Küsisime temalt selle kohta mõned küsimused.

Kuidas olla hea õpilane?

Ma tean, et mul mingit head retsepti ei ole, aga ma mõtlesin, et hea õpilane on see, kes kindlasti julgeb eksida ja oma vigadest õppida, kes on aus enda ja teiste suhtes. Hea õpilane, mulle tundub, on aktiivne, kaasamõtlev ja kaasatöötav ja selline, kes alati annab endast maksimumi, isegi kui see maksimum ei ole tõesti maksimum, aga tol hetkel annab ta endast maksimumi.

Kui sa saaksid ükskõik millise, elus või surnud, kuulsa inglasega kohtuda, siis kes see oleks?

Elizabeth II, Inglismaa kuninganna, soe, südamlilik ja särav inimene.

Räägi oma hobist!

Jalgpalli mängitakse 11 vs 11. Reeglitekohaselt saab vahetusmehi olla 15 ning vahetusi mängus saab teha maksimaalselt 4. Jalgpallimängus on ka mitmeid erinevaid asetusi ehk formatsioone, mille kasutus oleneb lihtsalt peatreeneri eelistusest. Mõned näited: 4-2-3-1, 3-5-2, 4-3-3.

Intervjuu

Mis klubis ja liigas sa mängid?

Hetkel (s.o jaanuaris 2025) mängin FA Tartu Kalevis, esiliiga B-s.

Mitu korda nädalas sa treenid?

Treenin tiimiga viis korda nädalas. Hommikuti käin jooksmas ja neli korda nädalas ka jõusaalis. Kui trenn lõppeb, jään tavaliselt veel lisatreeningut tegema ja võistlen nädalavahetustel.

Millal sa alustasid jalgpalliga?

Esimeses jalgpallitreennis osalesin ma viieaastaselt.

Mis oli sinu esmamulje ja ootused sellele spordialale?

Esmamulje oli ausalt öeldes päris naljakas. Pahandasin isaga, et miks ta mu siia tõi ja peale seda lihtsalt seisin, käed taskus ja nägu pahur, keset platsi. Alguses ma sellest väga palju ei oodanudki, aga aastatega olen seadnud endale mitu eesmärki, millest mõne olen juba saavutanud, aga mõne poole veel püüden.

Kas sul on mõni eeskuju, keda sa jälgid?

Kahjuks mul jalgpallurist eeskuju pole, lihtsalt öeldes on minu suurimaks eeskuju mu isa. Ta

suudab alati halvast olukorrast midagi positiivset välja tuua ning ta on motiveeriv oma elukogemusega ja sellega, kuidas ta oma elus rasketest hetkedest üle on saanud. Samas on ta eeskujuks ka sellega, kui kõvasti ja distsiplineeritult ta suudab oma eesmärkide poole püüelda. Ta on lihtsalt väga hea ja lahe mees.

Mis on seni suurim saavutus ja mis on sinu järgmine eesmärk?

Mu suurim saavutus on see, et olen kolm aastat järjest Eesti jalgpallikoondist esindanud ja võitnud mitmeid suurriike, näiteks Türgit, Soomet, Moldovat ning Bosnia ja Hertsegoviinat. Peamised eesmärgid on ennast vormis hoida, koondises edasi mängida ja Rootsis sel aastal häid tulemusi saavutada.

Kuidas ennast motiveerid?

Ausalt öeldes ma teen seda kõike natuke iseenda jaoks, sest armastan jalgpalli, aga peamiselt siiski vanemate pärast. Nad on nii palju ohverdanud selleks, et ma saaks jalgpalli heal tasemel mängida ning väga palju mind mentaalselt toetanud. Mu peamine eesmärk ongi neile kõik see tagasi kinkida. Kahjuks aega ei saa tagasi anda, aga rahaliselt tasuda ma vähemalt proovin.

Intervjuu

Kas kooli kõrvalt on raske spordi jaoks aega leida?

Trikk on lihtsalt jällegi distsipliinis. Pean lihtsalt asjad ette tegema, õigeks ajaks esitama ja korralikult aega planeerima, siis pole trenni jaoks aja leidmine mingi probleem. Õppimisega on mul suhteliselt hästi, tulemused on head, nii et tulen toime.

Mis on suurim võistlus, kus oled osalenud?

Osalenud olen ma 2023 arenguturniiril U15 Eesti koondisega. Mängisin Moldova, Bosnia ja Hertsegoviina ning Azerbaidžaaani vastu. Võitsime kaks mängu ja kokkuvõttes ka kogu turniiri.

Kuidas valmistud võistlusteks?

Päev enne võistlust söön korralikult, venitan ja lähen õigel ajal magama. Hommikul teen lihaste aktiveerimise harjutusi ja söön korralikult. Kindlasti kuulan ka muusikat, et enne mängu enda närve rahustada ja tuju hea hoida.

Mis sind jalgpalli puhul kõige rohkem paelub?

Jalgpall on nii emotsionaalne sport, ühel hetkel saan rõõmust karjuda ja teisel nutan kaotuse pärast. See ongi põhjus, miks ma seda

armastan. Mu elu ongi jalgpall ja ma olen tänulik, et mul on see võimalus oma elu sellele pühendada.

Veebruarikuunumbri ilmumise hetkeks ongi Mads jõudnud oma eesmärgile sammukese lähemale, elades ja õppides Rootsisis ning esindades seal Eesti Jalgpalli Liitu. Soovime talle kogu toimetuse nimel edu uuteks väljakutseteks!

(Mads jalgpalli mängimas)

I

PÜHAKUD KATOLIKLUSES

Eesti katoliku kirik on 2000. aastate algusest tegutsenud selle nimel, et saada endale esimene katoliku pühak. 18. detsembril 2024. aastal andiski Rooma paavst Franciscus loa kuulutada õndsaks esimene apostelliku administraatori peapiiskop Eduard Profittlich (1890–1942). Tallinna piiskopkonna piiskop Philippe Jourdan lausub: "Kuna Kiriku eesmärk on, et oleksime "pühad ja laitmatud Jumala palge ees armastuses", võib öelda, et Kiriku Traditsioon ühes konkreetses riigis ei saa olla täielik enne, kui keegi seal on õndsaks või pühakuks kuulutatud. Nüüd on see tehtud." Sellest saavutusest inspireerituna avaldab Prohveti toimetus paaris järgmises lehenumbris lugusid tuntumatest katoliku pühakutest. Artiklisarja esimeses osas avaldame piiskop Philippe Jourdani selgituse selle kohta, kes üldse on pühak.

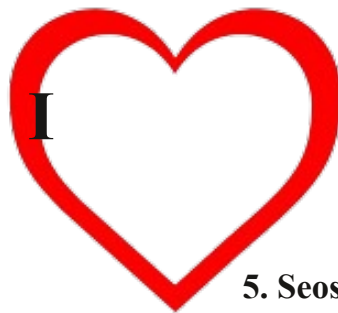

Tallinna piiskopkonna piiskop Philippe Jourdan. FOTO: Konstantin Sednev

Jourdan kirjutab: "Pühakutel on katoliku usus keskne koht, sest nad kehastavad kristliku elu eeskujusid ja vaimseid vahendajaid. Siin on mõned põhjused, miks nad on olulised:

1. Pühaduse ja jäljendamise eeskujud

Pühakud on mehed ja naised, kes on elanud eeskujulikku elu, järgides täpselt Kristuse õpetusi. Nende ustavus Jumalale, armastus ja püsivus katsumuste ees on usklitele konkreetsed eeskujud. Nad näitavad, et pühadus on kättesaadav kõigile, olenemata nende olukorrast.

2. Evangeeliumi tunnistajad

Pühakud annavad tunnistust evangeeliumi jõust, muutes elu. Nende elu on käegakatsutavaks tõendiks, et Jumala armastus võib maailma valgustada ja vastata oma aja vaimsetele, sotsiaalsetele ja kultuurilistele väljakutsetele. Nende kaudu näitab Kirik kristliku sõnumi igavest tähtsust.

3. Jumala eestkõnelejad

Katoliku traditsiooni kohaselt võivad pühakud, olles pühade osaduses Jumalale lähedal, eestpalvetada elavate eest. Nad ei asu Jumala asemel, vaid esitavad talle meie palveid lähedase sõbra kombel. See eestpalve tugevdab usu kogukondlikku mõõdet.

4. Julgustus lootusele

Pühakud tuletavad katoliiklastele meelde, et pühadus ei ole reserveeritud eliidile. Iga kristlane on kutsutud sellesse kutsumusse vastavalt oma andidele ja elujärjele. Nende mitmekesisus – märtrid, misjonärid, mungad, ilmikud, naised või mehed – peegeldab universaalse pühaduse kutsumise rikkust.

5. Seos ajaloo ja traditsiooniga

Pühakud seovad usklike kiriku ajaloo erinevate perioodidega. Nende mälestust tähistades kinnitavad katoliiklased, et nad kuuluvad Kirikusse, mis ületab aja- ja geograafilisi piire.

6. Lohutus ja vaimne kaitse

Paljud katoliiklased leiavad lohutust oma suhetes konkreetse pühakuga, kes on sageli valitud nende patrooniks või kaitsjaks. See isiklik suhe pakub vaimset tuge kahtluste, kannatuste või katsumuste ajal.

Kokkuvõte

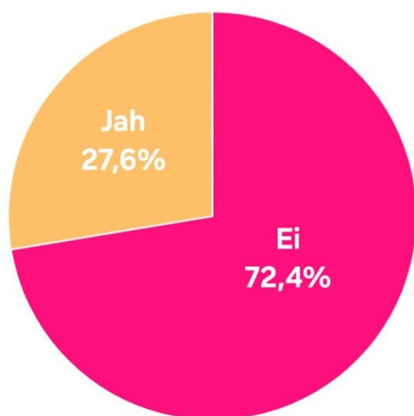
Katoliiklaste jaoks on pühakud palju enam kui ajaloolised või inspireerivad tegelased: nad on kaaslased usu teekonnal, armu vahendajad ja konkreetsed märgid Jumala kohalolekust maailmas. Nende elu, nende eestpalve ja mälestus julgustavad iga usklikku liikuma kindlalt edasi, et saavutada elu täius Kristuses. Ning nagu peapiiskop Eduardi puhul, nad näitavad, et isegi kõige raskemas ja masendavamas olukorras inimene suudab hoida väärikust usus, lootuses ja armastuses."

NUTISEADMED KOOLIS – JAH VÕI EI?

Karmen Nõmmik

Viimasel ajal on palju arutletud selle üle, kas ja kuidas peaks koolides laste nutiseadmete kasutust piirama. Mida arvavad sellest meie kooli õpilased?

Küsimusele “Kas sinu arvates peaks koolis nutiseadmete kasutust piirama?” vastas 76 inimest. 27,6% neist arvas, et peaks ning 72,4%, et ei peaks.

(Ärge pealkirja põhjal diagrammi vaadake)

Vastuseid oli erinevaid, kuid kõige rohkem põhjendati keelamist sellega, et õpilased suhtlevad omavahel liiga vähe ning tegelevad selle asemel telefonis mõttetute asjadega. Toodi välja, et tore oleks kasvõi klassikaaslastega koos ristsõna lahendada. Sellele vastu väideti aga, et just telefonis saab suhelda inimestega, keda klassis kõrval ei ole. Keegi arvas, et ehk peaks koolis kasutust piirama selle pärast, et

muul ajal veedetakse niigi juba tunde ekraani taga, teine aga ütles, et paljud vanemad piiravad ise kasutust ja see pole kooli mure. Leidus ka ettepanekuid keelata seadmed ära mõnel kindlal vahetunnil, sest mõnikord on ikka vaja midagi kiirelt vaadata.

Õpilased mõistavad ka seda, et tunni ajal peaks tegelema õppimisega ja näevad probleemi selles, et mitmed kaaslased sel ajal telefonis istuvad. Toodi ka välja, et liigne ekraaniaeg võib tekitada keskendumisraskuseid ja rikkuda õppimisvõimet. Öeldi, et tundide vahel on vaja puhata ning lõputu infovoog ei lase seda teha. Keegi tunnistas, et tunneb end ise nutisõltuvuses olevat ning näeb seda ka teiste seas.

Keelamisele vastu olijate puhul hakkas silma, kuidas päris mitu õpilast arvab, et kui telefone poleks, tekiks igavusest liiga palju lärmi ning mässu. Öeldi, et vahetunnis pole midagi muud teha ja mõnda häirib juba praegugi teiste ringijooksmine. Keegi arvas aga, et just telefonis istumine soosib karjumist ning teine ütles, et tüütud on hoopis seadmekasutajad.

Küsitlus

Arvati, et seadme olemasolu on vajalik, sest mõnda see rahustab ning kellelgi võib kas kodustel või tervislikel põhjustel olla oluline telefoni lähedal hoida. Paljud tundsid, et oleks lihtsalt ebaõiglane, ebainimlik või kuri nutiseade ära võtta, sest see on õpilase isiklik asi ja tema oma vastutus. Gümnaasistide kohta öeldi, et gümnaasium on vabatahtlik ning õpilane ise teab, kas ta mõtleb tunnis kaasa või mitte. Tehti ettepanek keelata kasutus vaid noorematel õpilastel.

Üks õpilane ütles, et saab isegi ilma keeluta hästi hakkama nii, et ta tunnis telefoni välja ei võta. Sarnaselt ütles veel keegi, et neile, kes niikuinii palju ekraani taga ei ole, oleks ebaaus, kui nad ei tohiks isegi natukene midagi seal teha, kasvõi tunniplaani vaadata või mõni tähtis kiri avada. Leidus ka neid, kes arvasid, et

piiramine ainult soodustaks telefonide kasutamist ning need, kes seda teha tahavad, leiavad nii või teisiti selleks võimaluse.

Keegi soovis telefoni kasutamist jätkata, sest tal pole sõpru ning talle ei meeldi inimesed. Veel öeldi, et kool on noore lapse jaoks juba piisavalt raske nii mentaalselt kui ka füüsiliselt ning vahetunnis võiks olla võimalus reaalsusest puhata.

Ega vist head lõplikku lahendust leidugi :)

Sel korral küsime teilt millegi lõbusama kohta. Kas tead mõnda toidukombinatsiooni, mis kõlab halvasti, aga tegelikult maitseb jube hästi? Kutsume sind seda ka teistega jagama! Kes teab, äkki leiab keegi endale uue lemmikroa.

PIIRIDETA VALENTINIPÄEV

Mette Marii Pärn

Kohe-kohe on käes valentinpäev! Sellega seoses oled võib-olla mõelnud, mida teha, et see päev unustamatuks muuta. Oled jõudnud õigesse kohta, sest siin pakun sulle mõned kohad, mida külastada ja tegevused, mida teha kallimaga, sõpradega või kasvõi üksinda.

Muuda valentinpäev seiklusrohkeks: roni Ronimistehases, mängi padelit, uisuta Raekoja platsil, sõida Langel kardiga, tee jalutuskäik botaanikaaias, uju V Spas või mängi militaarkeskuses laserit. Aktiivseid võimalusi tundub Tartus küll lõputult olevat!

Öeldakse, et armastus käib kõhu kaudu ja sellele ei saa vastu vaielda. Terve veebruarikuu kestab Maitsva Tartu programm — selle raames on paljud Tartu restoranid koostanud erimenüüd. Kui restorani minek ei ole Teie jaoks, siis katseta koos kallimaga ise kodus uusi retsepte.

Valentinpäeva saab veeta lõbusalt ja eriliselt: korraldada lauamängu- või karaokeõhtu või suundu kodust välja — bowling, piljard või põgenemistuba pakuvad põnevat aega kõigile.

Veebruar pakub kõigile kultuurihimulistele mitmeid elamusi, alustades näitustest ning lõpetades etendustega, saab igäüks valida

endale sobiva tegevuse. Tartus on mitmeid teatreid, mille mängukava peaksid üle vaatama. Samuti on Tartus võimalik külastada Rita Ray kontserti, erinevaid stand-up etendusi, muuseume ja võluvad Elektriteatrit. Esmakordse kogemuse võid saada ka Püssirohukeldris, kus on võimalik osaleda rodeoõhtul.

Muuda oma valentinpäev meeldejäävaks laternamatka või mõne töötoaga. Tartus on väga armas ja hubane portselanistuudio ja erinevad keraamikastuudiod.

Mina arvan, et pole oluline, kuidas valentinpäeva veedad, olulisem on seltskond, kellega sa koos oled. Kujutusvõimel ei ole piire — muuda see päev täpselt selliseks, nagu sa ise soovid.

ROHELINE RIIS

Joosep Kivimets

Astun sööklasse, kõht tühi ja ootused mõõdukalt madalad, ja seal see ongi, kausitäis riisi, läätsesid ja veel midagi, mis meenutab pigem laborikatset kui lõunasööki. Ma ei hakka kedagi süüdistama, kuid nad võisid algselt riisiterad tõukudega sassi ajada. Kui see roog peaks olema etteantav, siis kellele? Kas laborirottidele?

Selle roa üks põhilisi omadusi tundub olevat väljanägemine. See roog pole just selline, mille tahaks kauni pildina Instagrami postitada, kuid võibolla sobiks see kuskile seafarmi foorumisse üles laadida ja sealt küsida, kas see on loomadele sobiv sööt.

Maitse ei ole iseenesest halb, isegi mingil määral talutav, aga kusagilt taustalt hiilib ligi mingi tuhm, veidi vastik martsipani mekk. See pole mitte magus, vaid just selline väsinud, eluraskustega leppinud martsipan. Mõne riisiteraga tekkis ka küsimus, et kas ma nüüd närin riisi või jahvatatud kipsi.

Kõrvale serveeriti ka õunu, mis on kasvanud suuruse poolest Arnold Schwarzeneggeriks, kuid samas näevad välja, nagu oleks mutatsioon nende DNA-ga veidi loovalt ringi käinud. Enda tervise ja turvalisuse huvides jäid õunad maitsmata.

Riis oli söödav, aga kindlasti mitte selline toit, mille kausitäie üle võitleks. Sööks seda ainult juhul, kui alternatiiv oleks leivasupp.

(Artikli eesmärk on oma ausaid tundeid väljendada ja kõik öeldu pole mitte kellegi poole isiklikult suunatud!)

HOROSKOOP 2025 VEEBRUAR:

JÄÄR: Hei, Jäär! Veebruar võib tunduda väga igav ja hall, kuid tulemas on midagi põnevat! Saad teada ootamatuid uudiseid, mis võivad sinu hallid päevad muuta väga värvikirevaks. Lausa nii värvikirevaks, et sa suudad muuta ka teiste päevad positiivsemaks. Oled suur positiivsuse magnet ning sellega kõikidele abiks. Oleme kõik tänulikud, et oled meil olemas nii hallidel aegadel!

SÕNN: Hei, Sõnn! Veebruaris oled märganud, et sinu kodus vedeleb midagi kasutatut, aga sa ei suuda seda ära visata. Sul on selle asjaga mälestused ning tunned, et kui viskad selle ära, kaovad samamoodi kõik mälestused. Pead endale sisestama, et mälestused ei kao kuskile, aga ruum sinu toas küll. Meenuta selle asjaga seotud toredaid aegu ning lõpuks viska see ikkagi ära. Äkki leiad endale selle asemel midagi veel uhkemat ja säravamat!

KAKSIKUD: Hei, Kaksikud! Oled veel eelmises aastas kinni, kuigi on juba uue aasta teine kuu. Miski eelmisest aastast häirib sind, seega ei ole sa saanud seda aastat täiel rinnal nautima hakata. Mõtle, miks see sind nii väga häirib ja leia lahendus, et sinagi saaksid lõpuks imeilusat veebruari nautida. Võibolla saad selle häiriva asja isegi oma tugevuseks muuta!

VÄHK: Hei, Vähk! Peaksid veetma vähem aega nutiseadmes ja nautima rohkem väikeseid momente elus. Oled nutiseadmes nii kinni, et unustad vaadata, mis su ümber toimub. Mine loe paar lehte raamatust, mida sa oled tahtnud lugema hakata, aga ei ole viitsinud, või tee enda toale suurpuhastus ja äkki leiad midagi, mida oled kaua taga otsinud. Kui veedad vähem aega telefonis, leiad uue vaatenurga elule ja hakkad seda veel rohkem nautima.

LÕVI: Hei, Lõvi! Sinu veebruar tuleb täis pingutusi, sest oled seadnud endale suured eesmärgid, mida tahad kiiresti saavutada. Tahad, et kõik oleks perfektne, aga see on täiesti okei, kui sa vahel vigu teed. Võta aeg maha, analüüsi kuidas sa saaksid neid vigu parandada ning jätkata veelgi motiveeritumalt. Kui eesmärgi täidad, saad olla enda üle uhke ja mine tea, äkki sa motiveerid kedagi teist ka enda eesmärkide nimel töötama!

NEITSI: Hei, Neitsi! Tundub, et oled veidi kurvavõitu. Päevad nagu sulanduksid üheks ja sa ei teagi, mida peale hakata. Ära unusta, et sul on alati olemas sinu sõbrad! Kirjuta neile ja veetke üks tore päev, tehes teie lemmiktegevusi. Sul hakkab palju parem ja varsti näed, et päike on vaikselt pilve tagant välja tulnud.

Horoskoop

KAALUD: Hei, Kaalud! Veebruaris on sul palju vaba aega, mida veeta lähedastega. Talvised õhtud on tundunud nii üksikud ja külmad, aga nüüd pakub veebruar sulle suurepärase võimaluse olla koos lähedastega. See on aeg, mil saad oma lähedastele rohkem tähelepanu pühendada ja suhteid tugevdada. Samuti võid avastada, et toimetused on palju kergemad, kui pereliikmed sind toetavad.

SKORPION: Hei, Skorpion! Veebruaris jääd sa äkitselt haigeks. Arvad, et see on väga halb, sest võid asjadest maha jääda, aga tegelikkuses on asi just vastupidi! See aeg, kui sa haige oled, saad ennast nii füüsiliselt kui ka vaimselt välja puhata ning saad suurepäraselt hakkama teiste pingutustnõudvate tegevustega. Sa võid arvata, et haigeks jäämine oli suur tagasilöökk, kuid tegelikult said sa palju tugevamaks ning astud rutiini tagasi paremana kui kunagi varem.

AMBUR: Hei, Ambur! Õhus on armastust! Sa leiad sel kuul millegi või kellegi, keda sa hakkad väga armastama, olgu see siis uus kallim, uus lemmikhobi või lemmikkoht. Hakkad selle peale mõtlema 24/7 ja jätd ennast tahaplaanile. Kuid pea hoogu! Sa pead ka endale armastust andma! Kui sa ei väärtusta ennast, ei saa sa ka teisi väärtustada.

KALJUKITS: Hei, Kaljukits! Veebruar on kuu, millal distsipliin ja sihikindlus viivad sind samm-sammult eesmärkide suunas. Oled valmis investeerima rohkem aega ja energiat õpingutele ja endale, et saavutada häid tulemusi. Tunned, et kõik, millele oma tähelepanu pöörad, viib sind lõpuks sinna, kus soovid olla. Kuu jooksul muutub sinu elu visioon selgemaks ning see aitab sul otsustada, mida sa järgmisena peale hakkad.

VEEVALAJA: Hei, Veevalaja! Veebruar toob sulle uusi võimalusi ja väljakutseid, eriti suhtlemises ja ideede jagamises. Tunned end inspireerituna ning oled valmis muutma vanu harjumusi. Sõbrad ja tuttavad on sul esiplaanil, kuid samas on oluline säilitada ka oma isiklik ruum ja vabadus. Ole valmis katsetama, aga samas ole ka ettevaatlik. Tee tarku valikuid, mis tooksid kasu pikas perspektiivis.

KALAD: Hei, Kalad! Sellel kuul saad sa tegeleda palju võõrastega. Kohtad nii noori kui ka vanu, toredaid kui ka mittetoredaid inimesi, kuid see ei hirmuta sind. Oled nende inimestega samal lainel ning klapite väga hästi, kuid sa pead olema ettevaatlik. Kas kõik inimesed ikka tahavad sulle head? Leia endale inimesed, kes ei pane pahaks, kui mõtlete erinevalt ning veetke see kuu täis toredaid mälestusi.

